

Regionale samenwerking heeft de toekomst

Tien jaar geleden werd het begrip “globalisering” voor het eerst gebruikt. De val van de Berlijnse muur heeft de condities geschapen voor het ontstaan van de globaliseringsgolf. Het begrip globalisering had aanvankelijk vooral betrekking op economische aangelegenheden. De globalisering moest leiden tot een wereldwijde vrije marktsector, die op haar beurt weer moest leiden tot meer welvaart. Met de komst van de globalisering ontstond direct ook een tegenstroom: de anti-globalisten. De anti-globalisten somden vooral de schaduwkanten op van de globalisering zoals over de hele wereld gaan slepen met voedsel. In alle supermarkten zijn tientallen vruchten uit b.v. Zuid Amerika te koop. Dit gesleep heeft een enorm groot negatief effect op ons milieu.

Het ontstaan van de globalisering riep een ander onverwacht effect op: de lokalisering. Hoe harder de voorstanders van globalisering aan de bel trokken, des te harder lieten de voorstanders van lokalisering zich horen. Deze tegenstelling had een boeiend proces tot gevolg, waar elke burger mee geconfronteerd werd. Beide ontwikkelingen werden als tegengesteld aan elkaar gepresenteerd, maar het is de vraag of het wel tegenstellingen zijn.

Onlangs volgde ik een college over de wereldwijde verstedelijking. Op grond van de huidige ontwikkelingen wordt verwacht dat over enkele decennia ongeveer 70% van de wereldbevolking in stedelijke agglomeraties zal wonen. Om deze agglomeraties heen zal de land- en tuinbouw gepland gaan worden om de voedselvoorziening zo dichtbij mogelijk te houden: lokalisering dus.

Even een uitstapje naar Europa. De EU wordt steeds belangrijker en de afzonderlijke lidstaten verliezen macht aan Brussel. De huidige regering van Nederland heeft ingezet op grote stedelijke concentraties en regionale samenwerkingsverbanden. Uiteindelijk zullen de provincies hiervan de dupe worden. Door de enorme decentralisatiegolf van Rijk naar gemeentes is het belang van de regio veel groter geworden.

Het Land van Cuijk is geografisch en cultureel een gebied dat als een natuurlijk geheel gezien mag worden. De afgrenzing door enerzijds de Midden Peelweg en anderzijds door de Maas, heeft er historisch toe geleid dat we ons in dit gebied met elkaar verbonden zijn gaan voelen. Meer dan een eeuw is onze blik op het Land van Cuijk gericht geweest.

Elke gemeente in het Land van Cuijk bestaat uit meerdere dorpskernen die tot voor kort nog zelfstandige gemeentes waren. In bijna al deze dorpskernen ontstaat een samenwerkingsverband met veelal als naam “dorpscoöperatie”. De gemeentelijke bestuursorganen werken steeds intensiever samen met deze coöperaties. Aan een dergelijk voorbeeld zie je duidelijk dat schaalvergroting goed samen gaat met kleinschaligheid: bestuurlijk grootschalig organiseren, maar tegelijk kleinschalig werken.

De landelijke overheid trekt zich steeds meer terug en laat meer zaken over aan het gemeentelijke en regionale niveau. De participatie maatschappij is hier een goed voorbeeld van. Je moet de problemen met elkaar oplossen.

Het is interessant om te zien hoe de private sector op dit moment het initiatief neemt om regionaal te opereren, vooruit lopend op de bestuurlijke eenheid die er aan zit te komen. Zo heeft Maatwerk Media bezoeksites in het Land van Cuijk opgezet. De bezoeksites vormen een platform waar lokale ondernemers, verenigingen, stichtingen en inwoners elkaar treffen. De lokale ondernemers en de verenigingen en stichtingen hebben op de sites een eigen pagina

waar je de nodige informatie aantreft. Via www.bezoekwanroij.nl, bezoekcuijk.nl etc kom je op de plaatselijke sites. De gekozen structuur maakt het mogelijk om uit te groeien tot onder meer een regionale marktplaats. Peelstar heeft de ambitie om voor de hele regio het radio nieuws te gaan verzorgen. TV Land van Cuijk verzorgt voor de hele regio het regionale TV nieuws. Het aantal verkooppunten waar regionale producten worden aangeboden, groeit nog steeds. Steeds meer burgers kopen regionaal geproduceerde producten. Tot voor kort kocht ik nog appels uit Chili, totdat ik me realiseerde dat ik helemaal niet weet welke en hoeveel bestrijdingsmiddelen in Chili gebruikt worden. In onze regio groeien ook lekkere appels en die ben ik toen maar gaan kopen.

Kleinere dorpskernen op het platteland lopen op dit moment het risico dienstverlenende functies, van welke aard dan ook, te verliezen. Het ligt aan onszelf of we die kunnen behouden. Als we regionaal blijven denken, kopen en handelen, dan zal de voorzieningestructuur niet gaan verdwijnen, terwijl we tegelijkertijd een bijdrage leveren aan versterking van onze politieke, maatschappelijke en economische structuur van het Land van Cuijk.

De burgers zijn er klaar voor. Nu de politiek nog.

Henk Geene